

Bevarandeplan för Natura 2000-område Saxåns mynning-Järavallen

SE 0430162

pSCI beslutat av Regeringen 2002-01.

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun: Kävlinge, Landskrona
Läge: 16 km sydost om Landskrona
Markägare: Enskilda, kyrkan, kommunen
Areal: 1961,7 ha

Saxåns mynning-Järavallen är förutom ett Natura 2000-område enligt habitatdirektivet också:

- Ett område enligt fågeldirektivet
- Ramsarområde sedan 2001.
- Ett planerat naturreservat.
- Område som innehåller ett befintligt naturreservat (Järavallen) bildat 1950 och delar av ytterligare ett bildat 1972 (Saxåns mynning).
- Område som innehåller delar av ett område med marina fornminnen (BDY005961).
- Med i M-läns marina naturvårdsprogram (fastställt 1996).
- Delvis ett fredningsområde för fisk (Saxån).
- Delvis utpekat som område i programmet för skydd av tätortsnära områden för friluftsliv och naturvård (Strandstråk söder om Järavallen).
- Delvis i Nationell Bevarandeplan för Odlingslandskapet (M6101).
- Av riksintresse för naturvård (N51).
- Av riksintresse för yrkesfiske (M:Y6).
- Område med strandskydd.

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras.

Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök 2004.

Tabell 1. Saxåns mynning- Järavallen naturtyper med arealer 2004 Natura 2000-koder inom parentes

Naturtyp	Areal (ha)
Sublittoral sandbankar (1110)	1 760,60
Estuarier (1130)	4,90
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)	196,20
Totala arealen naturtyper:	1 961,70

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Saxåns mynning-Järavallen innebär detta följande bevarandemål:

Areal

- Arealerna av respektive naturtyp skall bibehållas. Areal och utbredning av oexploaterade ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten utanför Natura 2000-området bör bibehålls eller öka i samtliga regioner

Struktur och funktion

Sublittoral sandbankar (1110)

- Utbredningen av bentiska alger samt ålgräs och nateväxter skall bibehållas eller ökas.
- Utbredningen av vass ska inte öka.
- Vattenkvaliteten bibehålls god med högst tillståndsklass* 2 för totalfosfor, totalkväve och klorfyll a.

Estuarier (1130)

- Utbredningen av bentiska alger samt ålgräs och nateväxter bibehålls eller ökas.
- Utbredningen av vass ska inte öka.
- Vattenkvaliteten bibehålls god med högst tillståndsklass* 3 för totalfosfor, totalkväve och klorfyll a.

Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)

- Utbredningen av bentiska alger samt ålgräs och nateväxter bibehålls eller ökas.
- Utbredningen av vass ska inte öka.
- Andelen vattenyta med flytande fintrådiga alger överstiger inte 30%.

- Vattenkvaliteten bibehålls god med högst tillståndsklass* 3 för totalfosfor, totalkväve och klorfyll a.

*Bedömningsgrunder för tillståndsklasser för eutrofiering finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Området utgörs av den grunda delen av Lundåkrabukten med dess stränder och Saxåns mynning. Den grunda delen av bukten sträcker sig betydligt längre ut från land i buktens norra del än i den södra. Huvudparten av området är grundare än tre meter, men i den nordvästra ytterkanten sluttar djupprofilen ner emot sex meter. Saxån mynnar i den nordöstra delen av området, och dess avrinningsområde som har en areal på 36 000 hektar består till 79 % av jordbruksmark. Norr om Saxån, utanför områdesgränsen mynnar Örjadiket som för med sig föroreningar från omgivande industrimarker. I gränsen mellan Landskrona och Kävlinge mynnar bäcken Vålåran och längre norrut Sandåkerbäcken. Saxån-Braån mottar kommunalt avloppsvatten från Svalövs reningsverk och dagvattenutsläpp från flera tätorter. Andra viktiga källor för miljöfarliga ämnen är Landskronas industrier, Landskronas reningsverk, Lundåkras avfallsupplag och Gipsön.

Strömmarna i området är direkt påverkade av strömmen i havsområdet utanför bukten som för in vatten antingen norr- eller söderifrån. Vattenomsättningen är som på de flesta grundområden till stor del beroende av vind- och vågaktivitet. Pålandsvind ger större vattenomsättning än frånlandsvind då stora ytor kan torrläggas. Bukten har ett dynamiskt sandrevellandskap som förändras med vågriktningen. I lugnt vatten, mellan revlarna och runt åmynningen kan man hitta en brun film av organiskt material. Den allra största delen av området består emellertid av renspolad sand utan nämnvärda mängder organiskt material. Medelsalthalten i Lundåkrabuktens ytvatten är ca 11 ‰.

De stora flacka strandängarna översvämmas ofta och är delvis vattendränkta. I områdets norra del är fuktängarna mer välhävade än i övrigt. Gammal torvtäkt och trampet från betesdjur har gett upphov till flacka gropar, så kallade skonor, längs stranden. Dessa saltfläckar vattenfylls vid högvatten och erbjuder därmed en mycket speciell miljö för många djur som fåglar och groddjur. Vid Saxåns mynning finns våtmarker och stora områden med vass. Härifrån och norrut längs kusten finns ett litet naturreservat. Söderut

längs stranden avlöser skogsdungar, hästhagar och betesmarker varandra. I Kävlinge kommun finns Järavallens naturreservat. Stranden kantas här av uppspolat ålgräs som bildar vallar som får brytas ned i naturlig takt. Tidigare tillvaratogs ålgräset som gödning samt för att bygga hägnader. Söder om naturreservatet håller man dock stranden ren och kör bort ålgräset som flutit i land. Järavallens naturreservat är ett av de minst exploaterade kustområdena i länet och har också ett stort värde för rekreation och turism.

Sambanden mellan grunda sandbottnar av växlande utseende, bottenfauna, fiskreproduktion och fågelliv är av stort ekologiskt intresse. Dessa samband kan lätt påverkas av olika hotfaktorer, vilket gör att området med dess strukturer och typiska arter tillsammans utgör en ekologiskt känslig enhet.

Naturtyper

Beskrivning av naturtyper och arter

Området domineras av naturtypen sublitorala sandbankar som ständigt är täckta av havsvatten. Sandbankarna är fria från vegetation eller täckta av ålgräs och nate-växter. Närmare strand övergår naturtypen till ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten. Även här kan ålgräs växa, men cyanobakterier (blågröna alger) och kiselalger (*Bacillariophyta*) dominerar. Åmynningarna utgör naturtypen estuarier. Här blandas det söta åvattnet med det saltare havsvattnet. Den minskade strömhastigheten vid vattenmötet gör att finare sediment ansamlas och det grunda vattnet samt tillförseln av näringsämnen gör att flytblads- och vassvegetationen frodas.

Djurlivet i Öresundskustens vatten kan grovt delas in i olika samhällen beroende på djupet. I det grunda vattnet, mellan 0-2 meter dominerar Brackvatten-samhället. Bottnarna präglas av kraftiga variationer i salthalt och temperatur, och djurlivet är därför mycket stresstolerant. Karaktärsarter för brackvattensamhället är havsborstmasken *Hediste diversicolor* och snäckor ur släktet *Hydrobia*. I strandpartier med låg organisk halt domineras djurlivet av små grävande kräftdjur (t.ex *Haustorius arenarius*). Djuren lever till stor del av de kiselalger och cyanobakterier som sitter på sedimentpartiklar. Vid omkring två meters djup tar Macoma-samhället över som främst representeras av den lilla östersjömusslan *Macoma balthica*. Detta samhälle karakteriseras även av bottenfauna såsom musslor (*Bivalvia*) och havsborstmaskar (*Polychaeta*). Sandmussla (*Mya arenaria*) och Sandmask (*Arenicola marina*) är vanliga arter. Vid förekomst av bottenvegetation är faunan rikare än på rena sandbottnar. Här och var förekommer en gles vegetation bestående av kärllväxterna nate (*Potamogeton spp*) och nating, (*Ruppia spp.*), grönalgen havssallat (*Ulva lactuca*) och fintrådiga alger.

Mellan ett djup på ett par decimeter till dryga metern växer vanligen olika arter av de blombärande växterna nate och nating. Dessa binder sediment och utgör skydd för faunan. Nate är dessutom viktig föda framförallt för fåglar och nedbrytande organismer.

Cirka 600-700 m ut från land, på ett djup strax under metern börjar vanligen ålgräset (*Zostera marina*) att breda ut sig. Bestånd av ålgräs förekommer i södra och norra delen av Natura 2000-området. Ålgräset erbjuder ett skydd för många organismer såsom fiskyngel och skaldjur, och dessutom binder det sediment och skapar en stabil miljö jämfört med ren sandbotten. Ålgräset dämpar vågor och skyddar härigenom strandzonen mot erosion. Dessutom verkar ålgräset som en näringspump som absorberar och koncentrerar olika näringsämnen och för dem vidare till sediment och djur.

Lundåkrabukten utgör en viktig uppväxtlokal för fisk som t. ex ål (*Anguilla anguilla*), rödspätta (*Pleuronectes platessa*), skrubbskädda (*Platichthys flesus*), sandskrädda (*Limanda limanda*), piggvar (*Scophthalmus maximus*), slätvar (*Scophthalmus rhombus*) och tunga (*Solea solea*). Grundområdena har också betydelse för de fiskar som gör matvandringar in i bukten på natten. Dessutom är de lekområden för näbbgädda (*Belone belone*), torsk (*Gadus morhua*) och makrill (*Scomber scombrus*). Den småfisk och de kräftdjur som produceras i området vandrar under vintern ut på djupare vatten och utnyttjas då som föda av flatfisk och torsk. Bukten är av riksintresse för yrkesfiske, och här bedrivs fiske på plattfisk, näbbgädda, sill (*Clupea harengus*), ål, havsöring (*Salmo trutta*) och torsk. Ål och torsk är numera rödlistade (akut resp. starkt hotad).

Bottenvegetationen utgör viktiga födoresurser för fåglar. Svanar betar tillexempel av ålgräs. Småfisk, snäckor, musslor och andra bottendjur utgör också viktig föda för många fåglar.

Längs Lundåkrabuktens stränder fanns tidigare en riklig förekomst av den rödlistade stinkpaddan (*Bufo calimita*). Bestånden har under senare tid minskat ordentligt i alla utbredningsområden. År 1998-1999 fanns bara en population kvar bestående av cirka 100-150 stinkpaddor i Järavallens naturreservat. Hoten utgörs precis som för många fåglar av igenvuxna stränder, exploatering och utsläpp av miljögifter. Den akut hotade Grönfläckiga paddan (*Bufo viridis*) fanns också tidigare vid Lundåkrabukten, vid Saxåns mynning där den kunde observeras i strandgölar och t.o.m. ute i havet. Den senaste säkra observationen är från 1974 av ett enda exemplar. Den dystra nedgången antas bero på samma orsaker som för stinkpaddan.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.

Gynnsam bevarandestatus för området förutsätter:

- En fortsatt hävd i form av bete eller slåtter och vid behov röjning.
- Att kustmiljön undgår ytterligare exploatering

- Att fisket bedrivs måttligt och selektivt med redskap som inte skadar havsbotten.
- God vattenkvalitet och ingen övergödning.
- Strömförhållanden som ger god vattenomsättning
- Inga utsläpp av olja och kemikalier från fartyg som trafikerar närliggande farleder.
- Ingen gödsling.
- Naturlig dynamik (utom i de fall där skötsel är nödvändig).
- En förekomst av strukturer, växter och djur som är av betydelse för fiskars Reproduktionslokaler och fåglars häckningslokaler.
- En rik bottenflora, bottenfauna och epifauna (i marina miljöer och vattendrag).
- En rik flora och fauna i naturtyperna på land.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos typiska arter i respektive naturtyp.

Ytterligare information om naturtyper i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under rubrikerna ”Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus” och ”Ekologiska krav”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Övergödning – Kvävenedfall och läckage av näringsämnen från jordbruket kan bidra till att havsområden eutrofieras. Detta resulterar i minskat siktdjup vilket påverkar artsammansättningen. Snabbväxande ettåriga trådalger konkurrerar ut ålgräs och makroalger. Dessa fintrådiga alger kan i sin tur bilda drivande algmattor som utsöndrar giftiga exudater, hindrar fisk att söka föda samt hindrar evertebrater med planktoniska larvstadier att bottenfälla. Syrebrist på bottenarna kan också uppstå då den aeroba bakteriella nedbrytningen ökar.
- Fiske – Ett för stort uttag av fisk leder till att bestånden minskar och får svårt att återhämta sig. Fiske med vissa typer av redskap leder till att bottenarna skadas, och användandet av ickeselektiva fiskeredskap som orsakar bifångst hotar den biologiska mångfalden av fisk, fåglar, däggdjur och bottenlevande djur.
- Utsläpp av olja och kemikalier – Närliggande fartygsleder innebär stor risk för oljeutsläpp. Utsläppt olja kan orsaka stora skador på fåglar, fiskar, bottenfauna och kustmiljöer. I sin tur kan skadliga kemikalier tillföras havsmiljön i oljebekämpande syfte (dispergeringsämnen).
- Uppförande och drift av vindkraftverk – För sublitorala sandbankar kan uppförandet orsaka förändrade substratförhållanden med mer hårda ytor. Fiskar kan påverkas negativt av de vibrationer som uppstår nära snurran. Strömförhållanden kan också påverkas.

- Exploatering – Markexploatering genom utfyllnad av grundbottnar, vägbyggnation, bebyggelse, grävning, schaktning och dragning av gas-, el- och telekablar m.m. kan orsaka fysisk störning på kustmiljön.
- Muddringar och dumpning av muddringsmassor – Vid muddring och muddertippning försvinner de bottenlevande djuren och växterna. På grunda områden med lösa bottensediment kan en återkolonisering ta mycket lång tid om vegetationen tas bort. Dessutom försämras ljusklimatet på grund av grumling.
- Förändrat vattenutbyte – Hotar vattenkvaliteten och miljön i naturtypen ler-, och sandbottnar som blottas vid lågvatten.
- Vattenregleringar och dikning– Regleringar av vattendrag leder till förändrade hydrologiska förhållanden i de utbyggda vattendragen och dess avrinningsområden. Dikning i och omgivande områden kan också påverka områdets hydrologi.
- Båtrafik – Båtar som trafikerar det grunda vattnet i kan orsaka störning genom svall och turbulens, samt genom utsläpp av giftiga substanser.
- Spridning och ackumulering av organiska miljögifter och tungmetaller i akvatisk miljö– Påverkar bottenfaunan och djur högre upp i näringskedjan.
- Sandtäktverksamhet – Sandtäktverksamhet kan skada fisket. Täktverksamhet skulle kunna medföra undvikande beteende och ändring av fiskars vandringsvägar.

Ytterligare information om naturtyper i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubriken ”Hotbild”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för områdets naturtyper (se tabell 2).

Tabell 2. Bevarandestatus 2004 för områdets naturtyper

Naturtyp	Bevarandestatus
Sublittoral sandbankar (1110)	Mycket gott bevarande
Estuarier (1130)	Gott bevarande
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)	Mycket gott bevarande

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

Delar av området är avsatt som naturreservat.

Naturreservatet Saxåns mynning har ett beträdandeförbud under perioden 1/4 – 31/7. Saxån är fredningsområde för fisk.

Området har strandskydd mot exploatering.

Området planeras bli ett naturreservat.

Beträdandeförbud kommer att införas i delar av området.

Bevarandeåtgärder

Skötselplan finns för naturreservaten Järavallen och Saxån. Skötselplanerna avser emellertid inte marina områden, enbart land. Skötselplan för det nya naturreservatet är under bearbetning. Beträdandeförbud i större delen av området föreslås både i vattenområdet och på land under fåglars häckningstid 15/3 - 31/7. Även införande av förbud mot användning av motorfordon och ridning längs stranden föreslås.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

- Restaurering av lämpliga leklokaler för stinkpadda och grönfläckig padda. Återskapande av övervintringslokaler t. ex sandbankar längs motorvägen (med vandringshinder) där paddorna kan övervintra. Inplantering av stinkpadda och grönfläckig padda.
- Borttagande av vass genom slåtter, bete och eventuellt bränning.

Löpande skötsel

- Fortsatt hävd på nuvarande betesmarker, och utökat bete i angränsande hävdgynnande områden. Vegetationen skall vara nerbetad till högst 1 dm vid betessäsongens slut. Bete med nötkreatur (1-2 djur/ ha). Djuren skall ha tillgång till strandpartierna, fram till lägsta vattenlinjen.

- Betespåsläpp bör ske runt den 15/5. Betestrycket får emellertid inte överstiga 2 djur/ ha då en hög betesintensitet kan orsaka att strandängsfåglarnas bon trampas sönder. Efter den 1 juni kan antalet betesdjur ökas om så behövs för att hålla vegetationen nere. Betesperiodens slut bör vara i slutet av oktober, beroende på väderförhållanden och vegetationsutveckling.
- Skötsel av betesmarker innefattande betesdrift, uppsättande och underhåll av stängsel och vattenanordningar.
- Städning av stränder och strandängar vid händelse att avfall driver in från havet.
- Vid behov röjning och bränning av vass, sly och annan högvuxen vegetation.
- Avverkning av eventuella buskar och träd som ligger inom 75-100 meter från lämpliga häckningslokaler för andfåglar.
- För ytterligare information om skydd och skötsel, se skötselplanen för områdets naturreservat, som är under bearbetning.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, struktur och funktion och typiska arter.

Sublittorala sandbankar (1110)

Inventering av naturtypens areal vart 12 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 6 år, samt uppskattning av täckningsgrad och djuputbredning för de typiska arterna vart annat år. Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.

Estuarier (1130)

Inventering av naturtypens areal vart 24 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 6 år, samt uppskattning av täckningsgrad för de typiska arterna (Fåglar vart 6 år och fiskar vart 3 år). Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.

Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)

Inventering av naturtypens areal vart 12 år, arealen oexploaterat habitat utanför N2000 vart 6 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 12 år, utbredning av flytande trådalger varje år, samt förekomsten av de typiska fågelarterna vart 6 år. Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.

* enligt vattendirektivets handbok

2. Kontroll av Natura 2000-arternas förekomst och deras livsmiljös struktur och funktion vart 5-6 år.
3. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd.

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

- Berglund, Boris (1999). Projekt strandpadda 1998-1999, rapportserien Skåne i utveckling. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Carlsson, Charlotte & Ohlsson, Eva (1996). Undervattensvegetation längs Skånes syd- och västkust. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Cederberg B, Löfroth M. (eds) 2000. Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Kautsky, Hans (1999). Miljöövervakning av de vegetationsklädda bottenarna kring Sveriges kuster. Mimeogr.version 20040513, Institutionen för Systemekologi, Stockholms Universitet.
- Kävlinge kommun (2002). Naturvårdsprogram.
- Landskrona kommun (1986). Saxån-Braåns avrinningsområde, en kunskapssammanställning. Landskrona kommun. De sällsynta groddjuren i Landskrona kommun. Faktasammanställning samt förslag till inventering.
- Larsson, Charlotte (2003). Analys av fysisk störning längs Skånes kust. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003). Vindkraft i Skåne - Analys och konsekvenser av olika scenarier.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003) Från Sandhammaren till Kullaberg. Naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003). Närmare till naturen i Skåne – Skydd av tätortsnära områden för friluftsliv och naturvård.
- Länsstyrelsen i Skåne län (1984), Lundåkrabukten, Miljöbeskrivning.
- Naturvårdsverket (2005). Uppföljning av Natura 2000 i Sverige. Rapport 5434. Januari 2005.
- Naturvårdsverket (2004). Hydrologi och närsalter, kartering, Version 1:1. Handbok för miljöövervakning, kust och hav.
- Naturvårdsverket (2004). Art- och naturtypsvisa vägledningar. Publicerade på <http://www.naturvardsverket.se/>.
- Naturvårdsverket (2004). Information om Sveriges Natura 2000-områden. Publicerad på <http://w3.vic-metria.nu/n2k/jsp/show-start-page.do>
- Naturvårdsverket (2004). Information om Svenska Ramsarområden. Publicerad på <http://www.naturvardsverket.se/index.php3?main=/dokument/natur/ramsar/omraden/lundak.htm>
- Naturvårdsverket (1999) Bedömningsgrunder för miljö kvalitet, Kust och hav. Rapport 4914.
- Naturvårdsverket (1997), Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000.
- Naturvårdsverket (1997), Mål och åtgärder för bevarande av biologisk mångfald i svenska havsområden. Underlagsrapport till Naturvårdsverkets Aktionsplan för biologisk mångfald.

- Nordiska ministerrådet (2001). Kustbiotoper i Norden – Hotade och representativa biotoper. TemaNord 2001:536.
- Pröjts, Jan (1994). Resultat från inventeringen av sällsynta groddjur i Landskrona kommun. Ekologgruppen, Landskrona kommun.
- Sandsten, Håkan (2003). Transporter av fosfor och kväve från skånska vattendrag – Tillstånd och trender till 2001. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Sandström, Alfred (2003). Restaurering och bevarande av lek- och uppväxtområden för kustfiskebestånd. Fiskeriverket informerar 2003:3.
- SEMACE JV (2001). The Authorities' Control and Monitoring Programme for the Fixed Link Across Öresund. Benthic Vegetation, Status Report 2000.
- Smith, Susan (2003). Kunskapsläget vad gäller den havsbaserade vindkraftens effekter på fisket och fiskbestånden. Fiskeriverket informerar 2003:2.
- Svensson, Mats (1998). Lundåkrabukten – ett marint reservat? Landskrona kommun, miljöförvaltningen.
- Sveriges Geologiska Undersökning (2001). Ansökan om tillstånd enligt kontinentalsockellagen till sandtäkt vid Sandhammars bank i Ystad kommun, Skåne län. Remissvar 2001.
- Öresundssamarbetet (2002). Öresunds bottenfauna.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Rödlistade arter

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län

Planförfattare: Agnes Jansson

Senast reviderad 2005-12-14 av Anna-Lena Fritz

Bilaga 2 Rödlistade arter

Artgrupp	Hot-kategori	Namn	Vetenskapligt namn
Fiskar	EN	Torsk	<i>Gadus morhua</i>
	CR	Ål	<i>Anguilla anguilla</i>
Fåglar	VU	Berglärka	<i>Eremophila alpestris</i>
	VU	Blå kärrhök	<i>Circus cyaneus</i>
	VU	Myrspov	<i>Limosa lapponica</i>
	VU	Pilgrimsfalk	<i>Falco peregrinus</i>
	VU	Rödstrupig piplärka	<i>Anthus cervinus</i>
	VU	Småtärna	<i>Sterna albifrons</i>
	NT	Storspov	<i>Numenius arquata</i>
	CR	Sydlig kärrsnäppa	<i>Calidris alpina ssp. schinzii</i>
	VU	Skräntärna	<i>Sterna caspia</i>
Groddjur	CR	Grönfläckig padda	<i>Bufo viridis</i>